

URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

DELEGATURA W GDAŃSKU

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL. (0-58) 346-29-32, TEL/FAX (0-58) 346-29-33, TEL. CENTRALA (0-58) 301-50-21

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

Gdańsk, 15 stycznia 2000r.

RGD.562-6/99/2000/CF

DECYZJA Nr RGD.1/99/2000

- I. Na podstawie art.104 K.p.a. i art. 8 ust. 1, w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (tekst jednolity Dz.U. z 1999r. Nr 55, poz. 547), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek „Rethmann-Szczecin Oczyszczanie Miasta” Sp. z o.o. w Szczecinie przeciwko Firmie Handlowo-Usługowo-Produkcyjnej „JANTRA” w Szczecinie nakazuje się zaniechanie stosowania przez skarżonego przedsiębiorcę stosowania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów stałych komunalnych i innych niż komunalne (dopuszczonych do składowania na wysypisku w Smoleńcinie), polegającej na przeciwdziałaniu ukształtowania się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na lokalnym rynku wywozu odpadów stałych, innych niż komunalne.
- II. Na podstawie art. 104 K.p.a. i art. 8 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy, nakazuje się zaniechania stosowania praktyki monopolistycznej polegającej na odmowie przyjęcia na wysypisko odpadów innych niż komunalne, dyskryminującej wnioskodawcę, przy braku alternatywnych możliwości składowania tych odpadów na terenie gminy Kołbaskowo.

UZASADNIENIE

Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 27 maja 1999r. wpłynął wniosek „Rethmann-Szczecin Oczyszczanie Miasta” Sp. z o.o. (zwana dalej Spółką) w Szczecinie o wydanie decyzji administracyjnej nakazującej zaniechania stosowania przez Firmę Handlowo-Usługowo-Produkcyjną „JANTRA” (zwana dalej JANTRA) w Szczecinie praktyk monopolistycznych, polegających na wykorzystaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów stałych w celu przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków nie-

zbędnych do rozwoju konkurencji na lokalnym rynku wywozu odpadów stałych. Uzasadniając wniosek Spółka poinformowała, iż prowadzi działalność gospodarczą na terenie gminy Kołbaskowo polegającą na wywozie odpadów komunalnych i innych dozwolonych, wytwarzanych przez podmioty gospodarcze funkcjonujące na terenie tejże gminy. Wszystkie te odpady do m-ca lutego 1999r. składowane były na gminnym wysypisku w Smoleńcinie. Podstawą korzystania ze składowiska była umowa zawarta w dniu 25 września 1997r. z eksploatatorem wysypiska, którym jest JANTRA. W dniu 2 lutego 1999r., ze skutkiem prawnym na dzień 31 marca 1999r., JANTRA wypowiedziała Spółce dotychczasową umowę o składowanie odpadów nie podając żadnego uzasadnienia, a następnie w marcu br. zaproponowała zawarcie nowej umowy, zgodnie z którą na wysypisku w Smoleńcinie Spółka mogłaby składować tylko odpady komunalne, na wywóz których posiada zezwolenie udzielone przez wójta gminy Kołbaskowo. Z umowy wyłączone zostały inne odpady dozwolone do składowania, tzw. komunalnopodobne. Będąc w sytuacji przymusowej i nie chcąc stracić kontrahentów, Spółka zaproponowaną umowę podpisała w dniu 16 kwietnia 1999r.

Wnioskodawca podniósł ponadto, iż JANTRA – poza eksploatacją wysypiska w Smoleńcinie – świadczy na terenie gminy Kołbaskowo takie same usługi jak Spółka, odbiera bowiem odpady komunalne i inne dozwolonych do składowania z terenu gminy. W takiej sytuacji wypowiedzenie przez JANTRĘ umowy składowania i ograniczenie później jej zakresu tylko do odpadów komunalnych jest, w ocenie skarżącej, typowym działaniem zmierzającym do wyeliminowania konkurenta z rynku.

Mając na uwadze podniesione we wniosku zarzuty Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął w dniu 27 maja 1999r. postępowanie administracyjne w sprawie nakazania zaniechania przez Firmę Handlowo-Usługowo-Produkcyjną „JANTRA” praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku lokalnym w celu przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku wywozu odpadów stałych, co może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu [...]. Następnie, po analizie zebranego w trakcie postępowania administracyjnego materiału dowodowego, z dniem 10 grudnia 1999r., prowadzone w przedmiotowej sprawie postępowanie zostało z urzędu rozszerzone o zarzut stosowania przez JANTRĘ praktyki monopolistycznej polegającej na odmowie skupu towarów, dyskryminującej niektórych przedsiębiorców, przy braku alternatywnych możliwości zbytu, co może stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu [...].

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania JANTRA nie uznała postawionych jej zarzutów za zasadne, wyjaśniając jednocześnie, iż nie może być wobec niej zastosowany art. 5 ustawy antymonopolowej, gdyż nie zajmuje ona – jako dzierżawca gminnego wysypiska w Smoleńcinie – pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów stałych, bowiem w okolicach Szczecina znajdują się inne wysypiska, z których Spółka może skorzystać, nie ponosząc nadmiernych kosztów transportu. Są to wysypiska w Sierakowie, Kluczu, Dolicach, Marianowie i Pełczycach. Skarżona wyjaśniła również, że odmowa przyjmowania od Spółki odpadów komunalnopodobnych uzasadniona była – pomijając zasadę swobody umów – względami techniczno-organizacyjnymi i ekonomicznymi przewidzianymi w art. 6 ustawy antymonopolowej. Wysypisko w Smoleńcinie wybudowane zostało ze środków własnych gminy Kołbaskowo i przeznaczone jest do składowania odpadów wytworzonych na jej terenie. W interesie gminy leży zatem leży jak najdłuższe jego funkcjonowanie. Z racji zawartej z gminą umowy o eksploatację wysypiska skarżona była i jest zobowiązana do chronienia interesu gminy w tym przedmiocie. Zaobserwowany przez nią fakt systematycznego zwiększania ilości odpadów przywożonych przez Spółkę na wysypisko w I kwartale 1999r. (4-5 samochodów miesięcznie w 1998r. i 9 samochodów w m-cu styczniu, 8 w m-cu lutym i 10 w m-cu marcu 1999r.), przy nie zmienionej ilości umów z dostawcami z terenu gminy Kołbaskowo, oraz uchylanie się Spółki od udzielenia informacji o tym skąd pochodzą przywożone odpady utwierdziło ją w przekonaniu, że są one dostarczane z terenu innych gmin. Stąd też, chcąc zapobiec przedwczesnemu wypełnieniu składowiska, skarżona wypowiedziała Spółce umowę, a następnie zawarła nową na składowanie wyłącznie odpadów komunalnych. Wyjaśniła ponadto, iż pomimo zmiany umowy, nie przejęła ona kontrahentów Spółki ani też nie podwyższyła cen składowania. Nie uzyskała też z tego tytułu jakichkolwiek dodatkowych korzyści, a wręcz utraciła zyski, które osiągała pobierając opłaty za przyjęcie na wysypisko odpadów od Spółki.

Ponadto pismem z dnia 10 września 1999r., oraz następnymi, JANTRA poinformowała, iż:

1/ ilość dostarczonych przez nią odpadów na wysypisko w Smoleńcinie wyniosła:

w 1998r.

[...],

w tym:

[...]t odpadów komunalnych,

[...] t odpadów komunalnopodobnych

w 1999r. (I półrocze)

[...]t,

w tym: [...]t odpadów komunalnych,
[...] t odpadów komunalnopodobnych.

2/ ilość umów na wywóz odpadów, zawartych z kontrahentami w tym samym okresie przedstawiała się następująco:

w 1998r.

z terenu gminy Kołbaskowo – [...],

w tym: [...] dotyczących odpadów komunalnych,
[...] dotyczących odpadów komunalnopodobnych

z terenu innych gmin – [...],

w tym: [...] dotyczących odpadów komunalnych,
[...] dotyczących odpadów komunalnopodobnych

w 1999r. (I półrocze)

z terenu gminy Kołbaskowo [...],

w tym: [...] dotyczących odpadów komunalnych,
[...] dotyczących odpadów komunalnopodobnych

z terenu innych gmin [...],

w tym: [...] dotyczących odpadów komunalnych,
[...] dotyczących odpadów komunalnopodobnych

3/ na wysypisku w Smoleńcinie w 1998r. i I półroczu 1999r. składowała odpady komunalnopodobne z gmin: Kołbaskowo, Szczecin, Stargard Szczeciński i Dobra Szczecińska,

4/ wysypiska w Dolicach, Marianowie i Pełczycach oddalone są od gminy Kołbaskowo odpowiednio o 71 km, 68 km i 93 km.

Z kolei Spółka pismem z dnia 23 sierpnia 1999r., podtrzymując zarzuty podniesione we wniosku:

1/ potwierdziła, iż utrzymała umowy na odbiór odpadów komunalnopodobnych z kontrahentami z gminy Kołbaskowo, ale z powodu zmiany umowy zmuszona jest do wywożenia w/w odpadów na składowisko odległe o ponad 60 km od gminy Kołbaskowo, ponosząc z tego tytułu nadmiernie wysokie koszty transportu; z tej też przyczyny nie zawiera ona nowych umów z podmiotami z terenu gminy Kołbaskowo,

2/ wskazała, iż w 1998r. i I półroczu 1999r. na wysypisko w Smoleńcinie dostarczyła ona odpowiednio: [...] t odpadów (w tym [...]t komunalnopodobnych) i [...]t (tylko odpady komunalne).

Ponadto do materiału dowodowego włączone zostały następujące dokumenty:

1/ pismo Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami w Szczecinie z dnia 20 grudnia 1999r. informujące o tym, iż składowiska odpadów komunalnych w Kluczu i Sierakowie przeznaczone są dla gminy Szczecin i Police,

2/ ankieta dotycząca wywozu i składowania odpadów stałych, opracowana przez Urząd, a wypełniona przez skarżoną w drugim kwartale 1999r.,

3/ pismo Wójta Gminy Kołbaskowo z dnia 10 listopada 1999r., informujące o przeznaczeniu składowiska odpadów komunalnych w Smoleńcinie oraz zgodzie wydanej JAN-TRZE na składowanie odpadów z terenu sąsiednich gmin (miasto Szczecin).

ORGAN ANTYMONOPOŁOWY, ANALIZUJĄC ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY, USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

Artykuł 5 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu [...] za praktyki monopolistyczne uznaje nadużywanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku, m.in. poprzez:

- przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji (ust. 1 pkt 1)
- odmowę sprzedaży lub skupu towarów, dyskryminującą niektórych przedsiębiorców, przy braku alternatywnych źródeł zaopatrzenia lub zbytu (ust. 1 pkt 4).

W pierwszej kolejności – aby móc zastosować ustawę antymonopolową – niezbędnym jest ustalenie rynku właściwego w danej sprawie, tzw. rynku relewantnego wraz z określeniem jego wymiaru przedmiotowego (towar, usługa), funkcji strony rynku (popyt, podaż) oraz terytorium, gdyż właśnie na tak określonym rynku ujawniają się praktyki monopolistyczne, będące przejawem nadużywania przez skarżonego przedsiębiorcę siły i władzy rynkowej.

W ujęciu przedmiotowym w niniejszej sprawie współistnieją dwa odrębne, choć powiązane ze sobą rynki:

- lokalny rynek usług składowania odpadów stałych komunalnych i innych dopuszczonych do składowania, tzw. odpadów komunalnopodobnych), odbieranych od wytwórców odpadów z terenu gminy Kołbaskowo,
- lokalny rynek usług wywozu odpadów stałych komunalnych, w którym wyodrębnić można (biorąc pod uwagę asortyment wywożonych odpadów) subrynek wywozu odpadów komunalnopodobnych.

Skutki ograniczania konkurencji bezpośrednio odczuwane przez wnioskodawcę występują na rynku wywozu odpadów stałych komunalnych, zwężonym asortymentowo do wywozu tzw. odpadów komunalnopodobnych, jednakże jest to wynik określonych działań podejmowanych przez JANTRĘ z racji wykonywania usługi unieszkodliwiania odpadów na gminnym wysypisku w Smolećcinie, którym skarżona administruje. Stąd też należy przyjąć, iż rynek składowania jest w niniejszej sprawie rynkiem relewantnym.

W aspekcie funkcji strony rynku, po stronie podaży występuje na nim JANTRA jako dysponent wysypiska, zaś po stronie popytu JANTRA i Spółka, jako dostawcy w/w odpadów odbieranych od wytwórców z terenu gminy. Terytorialnie oba rynki określone są granicami administracyjnymi gminy Kołbaskowo.

Składowisko w Smolećcinie jest jedynym na terenie gminy Kołbaskowo wysypiskiem odpadów komunalnych i innych dozwolonych do składowania (komunalnopodobnych). Powstało ono ze środków własnych gminy i jest przeznaczone tylko dla jej potrzeb. JANTRA, która administruje nim na mocy umowy zawartej z gminą w 1995r. na okres 30 lat, zajmuje więc tym samym na lokalnym rynku składowania odpadów stałych nie kwestionowaną pozycję monopolistyczną w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy o przeciwdziałaniu [...]. Daje jej to określoną, silną władzę rynkową pozwalającą na efektywne zapobieganie konkurencji zarówno na tym rynku, jak i na powiązanim z nim rynkiem wywozu odpadów stałych komunalnych i komunalnopodobnych, a także przesądza o możliwości zastosowania wobec niej art. 5 ustawy antymonopolowej. Kwestionowanie tego faktu przez skarżoną i twierdzenie, iż rynek składowania winien w aspekcie terytorialnym obejmować obszar znacznie większy niż granice administracyjne gminy Kołbaskowo nie znajduje uzasadnienia. Jest to bowiem rynek o charakterze lokalnym, którego cechą jest między innymi i to, że jest on przeznaczony dla zaspokajania potrzeb zamieszkującej go społeczności.¹ Stosowanie wąskich kryteriów podziału

¹ Por. S. Gronowski, Polskie prawo antymonopolowe, Wydawnictwo Zrzeszenia Prawników Polskich, Warszawa 1998, s.35

rynku produktu – w przeciwieństwie do opinii przedstawionej przez skarżoną – jest generalną tendencją orzecznictwa antymonopolowego. W przeciwnym wypadku zaistniałyby trudności w ustaleniu pozycji danego przedsiębiorcy na rynku, co ograniczałoby możliwości zastosowania ustawy antymonopolowej. Za ograniczeniem rynku do administracyjnego obszaru gminy przemawia również fakt, iż do gminy jako jednostki samorządu terytorialnego, należy zabezpieczenie możliwości składowania odpadów odebranych z jej obszaru. Jest to jedno z jej zadań własnych, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst Dz.U. Nr 13 z 1996r., poz. 74 z późniejszymi zmianami). Gmina Kołbaskowo obowiązek ten wypełniła uruchamiając – przeznaczone tylko dla potrzeb gminy – wysypisko w Smolecinie i tylko jego zamknięcie winno być przyczyną zmuszającą odbiorców odpadów z terenu tejże gminy do korzystania z wysypisk funkcjonujących na innych obszarach.

Jakkolwiek samo posiadanie kwalifikowanej pozycji na rynku nie jest jeszcze przejawem stosowania praktyki monopolistycznej, to zakazane – z mocy ustawy antymonopolowej – są takie zachowania przedsiębiorcy zajmującego taką pozycję, które polegają na niezgodnym z ustawą antymonopolową wykorzystywaniu władzy rynkowej w sposób powodujący negatywne dla uczestników rynku skutki, przy czym skutki te mogą ujawniać się również na rynku nie zdominowanym przez niego.²

W przedmiotowej sprawie ma miejsce specyficzna sytuacja, bowiem JANTRA zdominowała również rynek wywozu odpadów komunalnych, bowiem swój udział w nim skarżona szacuje na 90%.

Wobec udowodnionej pozycji skarżonej na rynku właściwym, w niniejszej sprawie istotne jest rozstrzygnięcie, czy JANTRA wykorzystując swoją pozycję i siłę rynkową na lokalnym rynku składowania odpadów stałych komunalnych i komunalnopodobnych podejmowała czynności, które:

- przeciwdziałały ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na lokalnym rynku odbioru odpadów komunalnopodobnych,
- stanowiły odmowę skupu towarów, dyskryminującą wnioskodawcę, przy braku alternatywnych źródeł zbytu

W ocenie organu antymonopolowego, jak na to wskazują wyniki analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, skarżona nadużyła zajmowanej na rynku relewantnym pozycji zarówno w celu ograniczenia konkurencji na rynku wywozów odpadów komu-

² Por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 11 stycznia 1995r., sygn. akt XVII Amr 43/94

nalnopodobnych, jak i w przedmiocie odmowy przyjmowania tychże odpadów na jedyne, przeznaczone do tego celu składowisko w gminie.

Dokonała tego wykorzystując uprzywilejowaną sytuację w przedmiocie zawierania umów o składowanie odpadów, jaką daje jej administrowanie wysypiskiem. Przepisy prawne normujące działalność gospodarczą w zakresie odbioru odpadów komunalnych, stanowią, że warunkiem jej prowadzenia jest uzyskanie zezwolenia wydanego w drodze decyzji przez właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Aby je uzyskać, zainteresowany podmiot musi przedstawić udokumentowaną gotowość odbioru odpadów przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie ich wykorzystania lub unieszkodliwienia.³ W tej sytuacji do JANTRY, z racji administrowania wysypiskiem, należy faktycznie decyzja o tym - pomijając wymogi prawne określone w ustawie z 27 czerwca 1997r. o odpadach,⁴ które musi spełnić wytwórca określonych odpadów – kto i jakie odpady (w ramach dozwolonych do składowania na wysypisku) będzie odbierał na terenie gminy Kołbaskowo.

Bezspornym jest fakt, iż wiążąca strony umowa na przyjmowanie obu rodzajów odpadów na wysypisko w Smolęcinie została przez JANTRĘ wypowiedziana z dniem 2.02.1999r. bez podania przyczyn i rozwiązana z dniem 31 marca 1999r. Następnie z dniem 16 kwietnia 1999r. strony zawarły nową umowę z której wyłączone zostały odpady komunalnopodobne. Spółka, jak podała we wniosku, musiała podpisać umowę w nowej treści, bowiem w decyzji wójta gminy Kołbaskowo zezwalającej jej na odbiór odpadów z terenu gminy zastrzeżono, iż jest ono ważne tylko w okresie obowiązywania umowy z JANTRĄ. Chcąc się utrzymać również i na rynku odbioru odpadów komunalnopodobnych w gminie Kołbaskowo, Spółka zaczęła je wywozić na odległe o ponad 60 km wysypisk, ponosząc nieuzasadnione koszty. Z tego też powodu, jak podaje, nie zawierała nowych umów z kontrahentami z terenu gminy. Tak więc skarżona co prawda nie odebrała Spółce klientów, ale za to skutecznie uniemożliwiła jej pozyskanie nowych. Z kolei nie podpisując nowej umowy, Spółka albo musiałaby zakończyć odbiór odpadów komunalnych na terenie gminy albo występować o nowe zezwolenie w oparciu o ewentualne zapewnienie gotowości odbioru odpadów od administratora wysypiska z innego terenu, ryzykując, iż wobec wspomnianego zastrzeżenia, nie otrzyma pozytywnej decyzji. Fakt, że w nowej umowie na składowanie odpadów komunalnych zachowane zostały ceny z poprzedniego okresu, nie ma dla oceny zachowania skarżonej w ni-

³ Art. 7-8 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 132, poz. 622)

⁴ Dz.U. z 1997r., Nr 96, poz. 592

niejszej sprawie ważącego wpływu, bowiem nie zmiana poziomu cen za przyjmowanie tychże odpadów na wysypisko była przyczyną zmiany warunków umowy.

Nie znajduje oparcia w stanie faktycznym podane przez JANTRĘ uzasadnienie wypowiedzenia wnioskodawcy umowy o składowanie odpadów komunalnopodobnych, z którego wynika, iż przyczyną była konieczność ochrony wysypiska przed jego przedwczesnym wypełnieniem z powodu składowania na nim odpadów dostarczanych od wytwórców spoza gminy. Argumentowi temu przeczą dane dotyczące ilości i pochodzenia odpadów składowanych na wysypisku przez samą JANTRĘ. Zgodnie z nimi bowiem w 1998r. i I kwartale 1999r. odpady z gminy Kołbaskowo stanowiły jedynie odpowiednio około 6% i 7% ogólnego zrztu na wysypisku. Skarżona, która posiada zgodę wójta gminy na składowanie na nim odpadów z miasta Szczecina, składowała tam też odpady ze Stargardu Szczecińskiego i Dobrej Szczecińskiej. Zestawienie ilości zawartych przez JANTRĘ umów na odbiór odpadów komunalnopodobnych od kontrahentów spoza gminy Kołbaskowo w 1998r. i I półroczu 1999r. (80 umów i 251 umów), przy niemalże niezmienionej ilości umów z kontrahentami z terenu gminy, z ilością tych odpadów składowanych w Smoleńcinie w analogicznym okresie (4.460t w 1998r. i 3.920t w I półroczu 1999r.), dowodzi, iż właśnie sama skarżona składowuje w Smoleńcinie odpady komunalnopodobne odbierane z innych gmin i to nie troska o czas funkcjonowania wysypiska była przyczyną wypowiedzenia wnioskodawcy umowy o składowanie tychże odpadów.

Odmowa przyjmowania na wysypisko w Smoleńcinie odpadów komunalnopodobnych od skarżącej, przy jednoczesnym braku alternatywnych możliwości składowania tychże odpadów na terenie gminy jest przejawem dyskryminacji rynkowej. Obaj bowiem przedsiębiorcy, działając na rynku wywozu odpadów, pozostają względem siebie w relacjach konkurencji, przy czym jedynie JANTRA ma zapewniony ciągły dostęp do administrowanego przez siebie wysypiska, na którym składowuje odpady nie tylko z terenu gminy Kołbaskowo, ale i z pobliskich gmin. Stanowi to o stosowaniu nierównoprawnych kryteriów dostępu do rynku i ich dyskryminacyjnym charakterze.

W przedmiotowej sprawie za alternatywne źródła zbytu nie mogą być uznane wysypiska wskazane przez nią w wyjaśnieniach, bowiem położone najbliżej gminy Kołbaskowo, w Sierakowie i Kluczu, przeznaczone są dla odpadów komunalnych tylko z gminy Szczecin i Police. Zmuszanie Spółki do wywozu odpadów do Dolic, Marianowa i Pełczyc – biorąc pod uwagę odległość tych miejscowości od gminy Kołbaskowo (od 68 km do 93 km) – nawet

przy założeniu że nie ponosi bezpośrednio z tego powodu dodatkowych kosztów, utrudnia jej niewątpliwie warunki konkurencji, choćby z racji czasu wykonywania usługi. Brak alternatywnych źródeł zbytu, stanowiący o istocie praktyki monopolistycznej wskazanej w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu [...], zachodzi bowiem nie tylko w przypadku braku na rynku jakiegokolwiek oferty, ale również w sytuacji, kiedy z punktu widzenia interesów przedsiębiorcy dotkniętego dyskryminującą odmową skupu, oferty innych podmiotów gospodarczych byłyby mniej korzystne.

Skarżona w nowej umowie ze Spółką dotyczącą składowania tylko odpadów komunalnych, zagwarantowała sobie informacje o źródle pochodzenia i rodzaju dostarczanych na wysypisko odpadów. Nic nie stało na przeszkodzie, aby taki warunek był zastosowany do odpadów komunalnopodobnych, których usuwanie objęte jest również rygorami wspomnianej ustawy o odpadach.

Wszyscy uczestnicy rynku, zgodnie z zasadami wolnej konkurencji, winni mieć zapewnione samodzielne występowanie w obrocie na równych prawach oraz móc swobodnie podejmować działania gospodarcze na warunkach wynikających z nieskrępowanych mechanizmów rynkowych.⁵ Tym bardziej warunek ten musi być przestrzegany w sytuacji, kiedy na dwu współzależnych rynkach występuje ten sam przedsiębiorca, zajmujący na rynku właściwym pozycję pozwalającą mu na skuteczne ingerowanie w reguły konkurencji na obu rynkach, tak jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie, gdzie administrator wysypiska sam zajmuje się odbiorem odpadów z terenu, dla którego takie wysypisko jest przeznaczone. Zachowanie skarżonej, w ocenie organu antymonopolowego stanowi przykład walki konkurencyjnej, celem której jest ograniczenie działalności rywala prowadzącego ten sam rodzaj działalności usługowej.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Roman Jarząbek

Dyrektor Delegatury UOKIK w Gdańsku

⁵ Por. T. Skoczny, Przeciwdziałanie praktykom monopolistycznym w świetle orzecznictwa, Dom Wydawniczy ELIPSA, W-wa 1994, s. 19-20

POUCZENIE: od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Delegatury w Gdańsku.